

[Lissa Mathiasen]

spørgsmål om – da man vidste, at der var et andet flertal, der ville sikre dette – at det skulle se ud, som om man fra SF's side var parat til at beskytte lejerne. Det synes jeg er skuffende, men det er på den anden side rart at få sandheden frem.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

For at gentage for tredje gang, fru Lissa Mathiasen, så er retstilstanden for ansvarsforholdene ændret. Det er den afgørende forskel i forhold til 1985.

Så siger fru Lissa Mathiasen, at vi bare tager nogle penge fra Grundejernes Investeringsfond. Nej, vi tager ikke nogen penge. Der bliver tale om en såkaldt bufferkapital, der midlertidigt bliver stillet til rådighed for byggeskade-fonden, hvis det skulle vise sig, at der ikke er penge nok. Det er såmænd et meget fornuftigt forsikringsprincip, at man putter et lån ind for at kunne dække eventuelle skader. Mere er der ikke i det, men fru Lissa Mathiasen vil stadig ikke indrømme, at der med denne byggeskade-fond bliver tale om en bedre sikkerhed for lejere, end tilfældet er i øjeblikket, f.eks. i tilfælde af byggeskader om f.eks. 10 år.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det viser sig jo, at der er mere og mere god grund til, at dette forslag skal tilbage til udvalget mellem anden og tredje behandling. I hvert fald giver det SF mulighed for at læse én gang til på teksten, og så kan man jo håbe, at hr. Holger K. Nielsen vil være indstillet på at ville ændre signaler, når man finder ud af, at tingene faktisk hænger sammen på en lidt anden måde, end det lige er blevet beskrevet.

Der er rent faktisk lagt op til to muligheder, dels muligheden for at give lån fra Grundejernes Investeringsfond af lejernes midler som en bufferkapital, og samtidig er der i et svar, vi har modtaget fra boligministeren, lige så klart givet udtryk for, at der også vil være mulighed for at give direkte tilskud. Og hr. Holger K. Nielsen kan vel ikke komme og benægte, at det er penge, der dermed generelt kommer til at gå fra lejernes midler.

Jeg glæder mig i hvert fald over, at vi har mulighed for at få drøftet denne sag en gang til, for

jeg tror, der er nogle ting, som ikke er gået op for SF.

Kirsten Jacobsen (FP):

Den meget omtalte byggeskade-fond er ligesom alle andre centrale fonde noget socialistisk makværk, og det er Fremskridtspartiet imod.

Jeg vil gerne lige sige, at jeg er nu enig med Socialdemokratiet i, at reglerne er ret bureaukratiske, men de er såmænd ikke mere bureaukratiske end så meget andet bureaukrati, vi sidder og laver i dette hus.

Når jeg er modstander af det, skyldes det, at Fremskridtspartiet ikke vil acceptere den slags centrale fonde på noget område. Vi har den opfattelse, også på dette område, at de, der laver skaderne, også selv skal betale for dem. Det er ikke dem, det går ud over, som skal betale, hverken hvis de er ejere, lejere eller andelsbolighavere, eller sågar om det er Grundejernes Investeringsfond, selv om jeg i øvrigt ikke har så meget tilovers for den.

Så vil jeg godt sige, at det er da rigtigt, at de gældende retsforhold for entreprenørerne ikke forandres. Nej, men hvad er de gældende retsforhold? Hvad er det, SF har accepteret? Hvad er det, regeringen accepterer? At når det handler om byggeskader, så er de mennesker, det går ud over, på herrens mark. De har ingen at henvende sig til. Hvis vi ser på opførelse af private andelsboliger, så handler det om – og det har man givet tilladelse til her i huset, ligegyldig hvor meget jeg har tordnet imod det – at man kan lave privat spekulationsbyggeri i form af private ejerboliger opført i egen regi, således at entreprenør og bygherre er samme person. Når de har lavet det her skrammel, som de har fået op at stå, og solgt det til en andelsboligforening, ophæver de selskabet. Så findes der ingen modpart at anlægge sag imod.

Den næste måde at løse dette på er, at hvis man stadig væk vil tillade den form for spekulationsbyggeri, så må man simpelt hen kræve, at hvis man giver tilladelse til andel i kvoterne af offentlige midler, skal man kræve en garanti hos den pågældende bygherre, entreprenør, svarende til mindst 5 pct. af byggeomkostningerne. Denne garantisum skal stå i 5 år, uanset om selskabet nedlægges eller ej. Det skal være lejernes eller andelsbolighavernes garanti for, at det, der er lavet fejlagtigt, også bliver rettet, så de får den vare, de har betalt for. Det er det, det handler om.